

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

לפני כבוד השופט ערן טאוסיג

המבקש:

אלעד בן דוד
ע"י ב"כ עוה"ד אוהד שמילוביץ

נגד

המשיבות:

1. סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק,
מסחר ופר
ע"י עוה"ד אהרון רוני כהן

2. ישראלכרט בע"מ – ניתן פסק דין

פסק דין

מונחת לפניי בקשתו של מר אלעד בן דוד (להלן: "המבקש") להסתלק מבקשה לאישור תובענה ייצוגית שהגיש כנגד סטייל ניהול מועדוני לקוחות בע"מ (להלן: "המשיבה"), וזאת בהתאם להוראות סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ותקנה 11 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010. במסגרת הבקשה הסכימו הצדדים, בין היתר, להותיר את קביעת רכיב הפיצוי לציבור בגין העבר לשיקול דעתו של בית המשפט.

רקע עובדתי רלוונטי בקצירת האומר

1. ביום 9.10.2024 הגיש המבקש תובענה וכן בקשה לאשר אותה כתובענה ייצוגית (להלן: "בקשת האישור") כנגד המשיבה וכנגד ישראלכרט בע"מ. ביום 31.3.2025 הוגשו תשובות המשיבות לבקשת האישור וביום 8.5.2025 הגיש המבקש את תשובתו לתשובות המשיבות.
2. ביום 26.5.2025 התקיימה ישיבת קדם משפט וביום 19.1.2026 נשמעו עדי הצדדים בבקשת האישור.
3. אציין, כי עוד קודם לדיון בו נשמעו עדי הצדדים, התקבלה ביום 15.1.2026 בקשת הסתלקות מוסכמת (שאינה מתוגמלת) כנגד ישראלכרט בע"מ. משכך, דיון ההוכחות התנהל בין המבקש למשיבה בלבד, ובהתאם לכך פסק הדין הנוכחי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

עיקר טענות הצדדים

4. המבקש טען בבקשת האישור כי המשיבות הפרו את הוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") באופן שיטתי, בכך ששיגרו למבקש ולחברי הקבוצה הנטענת דבר פרסומת ללא הסכמה מפורשת מראש ובכתב. המבקש טען כי בעת הרישום לאתר "ישראלכרט TOP", הוא הקפיד שלא לסמן את תיבת ההסכמה לקבלת דיוור שיווקי, ולמרות זאת המשיבות שיגרו לו פרסומת ביום 12.3.2024. עוד טען התובע, כי הוא ביטל את כרטיס האשראי הרלוונטי בחודש ינואר 2024, ולטענתו פעולה זו מהווה לכשעצמה הודעת סירוב לקבלת דיוור פרסומי בהתאם להוראות חוק התקשורת.
5. בנוסף טען המבקש כי ההודעות שנשלחו לחברי הקבוצה נגועות בליקויים צורניים המנוגדים להוראות הדין, הואיל ולא צוין שם המפרסם ולא הוצגו דרכי יצירת קשר לצורך מתן הודעת סירוב.
6. עוד טען המבקש כי התנהלות המשיבות עולה כדי הפרה של חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. לשיטת המבקש שיגור דברי הפרסומת אף מהווה רשלנות מצד המשיבות לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש], הפרת חובה חקוקה של הוראות הדין הרלוונטיות והתעשרות שלא כדין על חשבון חברי הקבוצה בניגוד לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979.
7. בבקשת האישור ביקש המבקש להגדיר את הקבוצות המיוצגות באופן הבא:

"כל הנמענים, אשר החזיקו בעבר או עדיין מחזיקים בכרטיס אשראי ישראלכרט טופ וקיבלו מהמשיבות או ממי מהן, בשבע השנים האחרונות דבר/י פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".
8. המשיבה טענה בתשובתה כי יש לדחות את בקשת האישור על הסף, הואיל והמבקש נתן את הסכמתו המלאה והמודעת לקבלת הדיוור עת אישר את תקנון המועדון, והוא נמנה על קהל הלקוחות של המשיבה. על כן נטען כי המבקש מנסה לייצר לעצמו עילת תביעה מלאכותית. עוד טענה המשיבה, כי מתקיימים בעניינה תנאי חריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת, שכן פרטי המבקש נמסרו במהלך רכישת שירות, המבקש קיבל הזדמנות לסרב לדיוור, אך בחר שלא לעשות כן בזמן אמת.
9. עוד טענה המשיבה כי משלוח ההודעה בחודש מרץ 2024 היה לכל היותר תוצאה של תקלה טכנית נקודתית ובלתי צפויה, שארעה במהלך שדרוג מערכות טכנולוגיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

למחשוב ענן, וזאת בנסיבות של מחסור בכוח אדם עקב שירות מילואים של רבים מעובדי המשיבה בתקופת מלחמת "חרבות ברזל".

10. בתשובת המבקש לתשובת המשיבה לבקשת האישור, ביקש המבקש לדחות את טענותיה של המשיבה, לרבות הטענות כי מדובר בתקלה טכנית, כי אישור תקנון האתר מהווה "הסכמה מפורשת" וכי מתקיימים תנאי חריג האמור בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.

11. ביום 26.5.2025 התקיים דיון מקדמי בבקשת האישור, אך לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות שייתרו את המשך ניהול ההליך. עם סיום שמיעת העדים בבקשת האישור בדיון שהתקיים ביום 19.1.2026, המליץ בית המשפט לצדדים להגיע להסכמות שייתרו את המשך ניהול ההליך, וזאת על בסיס תצהיר שיוגש מטעם המשיבה לעניין היקף הפעילות הרלוונטית לטענות שהועלו בבקשת האישור.

בקשת ההסתלקות המוסכמת

12. ביום 5.2.2026 הוגשה בקשה מוסכמת לאישור הסתלקות של המבקש מבקשת האישור שהגיש כנגד המשיבה (להלן: "בקשת ההסתלקות"). במסגרת בקשת ההסתלקות ביקש המבקש בהסכמת המשיבה להורות על מחיקת בקשת האישור וכן להורות על דחיית תביעתו האישית נגד המשיבה.

13. הגם שהמשיבה טענה כי אינה שולחת דברי פרסומת בשגרה, ומבלי שמי מהצדדים מודה בטענותיו של הצד שכנגד, המשיבה התחייבה בשים לב לטענות המבקש, כי ככל שנשלחו מטעמה דברי דיור כלשהם שאינם בהתאם לדין, היא מתחייבת כי היא חדלה מכך וכי היא שולחת ותשלח דברי פרסומת רק ללקוחות שנתנו את הסכמתם לכך במפורש.

14. עוד נטען כי אתר המשיבה עבר שידרוג בשנת 2023 ונוספה תיבת סימון לאישור דיור ישיר טרם הגשת הבקשה. לצד זאת הוסכם כי המשיבה תערוך בדיקה מקיפה, בידי גורם מקצועי, באתר האינטרנט שהיא מפעילה, ותוודא כי המערכות הטכנולוגיות שלה יעמדו באופן מלא ודווקני ככל הניתן בדרישות הדין ובהוראות סעיף 30א לחוק התקשורת. המשיבה התחייבה בנוסף כי בכל דבר פרסומת יופיע שמה המפורש והמלא וכן פרטי ההתקשרות עימה, וכי הפרטים האמורים יתווספו אף לתקנון האתר לצורך מתן הודעת סירוב; כי בכל דבר פרסומת שישלח על-ידיה תופיע המילה "פרסומת", וכי תתאים את מערכת הדיור שלה כך שדרישה צורנית זו תיושם באופן אוטומטי וקבוע. המשיבה התחייבה אף לבצע שינויים בהוראות התקנון באתר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

האינטרנט, כך שתהיה הפרדה בין הנושא של שליחת דברי פרסומת וניהול רשימות תפוצה, לבין יתר תנאי התקנון, וכי הנושא יוסדר בשפה ברורה ופשוטה.

15. בכל הנוגע לפיצוי לקבוצה בגין העבר, הסכימו הצדדים כי המשיבה תגיש לעיון בית המשפט בלבד תצהיר ערוך כדין מטעם נציג מוסמך של המשיבה, אליו תצורף רשימת הנמענים של חברי מועדון ישראל כרט TOP אליהם נשלחה ההודעה בדבר ההטבות, לרבות המבקש. הרשימה והתצהיר יפרטו את כמות הנמענים אליהם שוגר המסרון במועדים הרלוונטיים.

הצדדים הסכימו כי נתונים אלה ישמשו את בית המשפט ככלי עזר לצורך אומדן היקף הקבוצה והנזק בבואו לפסוק, לפי שיקול דעתו, את סכום הפיצוי שישולם לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד (להלן: "הקרן"), את גובה הגמול למבקש ושכר הטרחה לבאי כוח המבקש, מבלי שהצדדים יטענו בנושא. עוד הוסכם כי הסכומים שייקבעו בפסק הדין ישולמו תוך 30 יום.

16. המשיבה הסכימה לשפות את המבקש בגין חלקה הראשון של האגרה ששילם, בסך של 3,372 ₪, והצדדים ביקשו כי בית המשפט יפטור מתשלום חלקה השני של האגרה. המבקש לא התייחס בבקשת ההסתלקות לגורם שישלם את חלקה השני של האגרה, ככל שהבקשה תידחה.

17. בבקשת ההסתלקות נטען כי בשים לב לשינויים שהתחייבה המשיבה להטמיע, הצדדים הגיעו למסקנה משותפת כי הושגו מטרות הגשת התובענה והאינטרס הציבורי של חברי הקבוצה יצא נשכר. על כן, לדבריהם, אין מקום להמשיך בניהול בקשת האישור והתובענה.

18. המבקש ובאי כוחו הצהירו כי לא קיבלו כל תשלום ו/או טובת הנאה, להוציא הסכומים שייפסקו על ידי בית המשפט.

19. הצדדים טענו כי אין מקום להורות על פרסום מודעה לשם איתור מבקש חלופי או באי כוח חלופי, לאור ההסדר המוצע בבקשת ההסתלקות.

דיון והכרעה

20. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות שהגישו הצדדים, כמו גם בבקשת ההסתלקות עצמה, מצאתי לנכון לקבל את הבקשה, להורות על מחיקת בקשת האישור ועל דחיית תביעתו האישית של המבקש כנגד המשיבה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

פיצוי בגין העבר

21. כאמור, הצדדים ביקשו כי בשאלת הפיצוי לקבוצה בגין העבר, יכריע בית המשפט לפי שיקול דעתו, על בסיס המידע שהועבר לעיונו במעטפה סגורה. בת"צ (ת"א) 36560-09-24 ארתור נ' בודי שופ קוסמטיקס בע"מ, פסקה 22 (פורסם במאגרים, 3.9.2025) התייחסתי לאחרונה להיתכנותה של הכרעה באופן זה בהקשר של בקשת הסתלקות, להבדיל מהסדר פשרה.

22. לגופם של דברים, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בכתבי הטענות על נספחיהם, כמו גם את העדויות שנשמעו והנתונים שהובאו לעיוני בד בבד עם הגשת בקשת ההסתלקות, מצאתי לקבוע כי המשיבה תישא בפיצוי בגין העבר בסך של 96,224 ₪. הסכום האמור יועבר לקרן שהוקמה מכוח סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות, תוך ייעוד הכספים לנושא קרוב לנושא התובענה.

שכר טרחה וגמול

23. בסעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות קבע המחוקק תנאים לאישור הסתלקות מתובענה ייצוגית או מבקשה לאישורה, וכן התייחס לתנאים לפסיקת טובת הנאה לטובת מי מהגורמים המייצגים:

"מבקש, תובע מייצג או בא כוח מייצג, לא יסתלק מבקשה לאישור או מתובענה ייצוגית, אלא באישור בית המשפט, וכן לא יקבל, במישרין או בעקיפין, טובת הנאה מהנתבע או מאדם אחר בקשר להסתלקותו כאמור, אלא באישור בית המשפט; בהחלטתו אם לאשר טובת הנאה כאמור, ישקול בית המשפט את אלה:

(1) אם הבקשה לאישור ההסתלקות הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – האם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה;

(2) התועלת שהביאה הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה."

24. ס"ק 1 וס"ק 2 הנ"ל התווספו במסגרת חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 10), התשע"ו-2016, במטרה למגר את תופעת תביעות הסרק המתוגמלות, דהיינו תביעות שאין בהן ממש, אשר הנתבעת מעדיפה לסלקן תמורת תשלום שכר טרחה וגמול בהיקפים נמוכים יחסית, חלף ניהול ההליך לגופו. מלבד העובדה שבמצבים אלה המשיבות מפנימות נזק שהן כלל לא גרמו לו, יש בבקשות כגון אלה כדי לעודד הגשת תביעות סרק נוספות. ראו למשל: ע"א 4714/13 דיאב נ' חברת איי דיגיטל סטור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

בע"מ (פורסם במאגרים, 29.9.2013); ת"צ (מחוזי ת"א) 1469-02-13 לוי נ' פסטה
נונה בע"מ (פורסם במאגרים, 26.11.2014).

25. ההלכה המנחה לעניין זה נקבעה בע"א 8114/14 מרקיט מוצרי ייעול בע"מ ואח' נ' סונול ישראל בע"מ ואח' (פורסם במאגרים, 5.8.2018) (להלן: "עניין מרקיטי"). באותו עניין התייחס בית המשפט לסכנות הגלומות בבקשות אלה, בחן את הסדרי ההסתלקות בראי החקיקה והפסיקה וקבע קווים מנחים לדיון בבקשת הסתלקות מתוגמלת. כב' השופטת ע' ברון סיכמה את הדברים בקובעה, בין היתר, כי:

"[...] שומה על בית המשפט הדין בבקשה לאישור הסתלקות מתוגמלת לעשות שימוש זהיר בכלי של פסיקת גמול ושכר טרחה; תוך מודעות לסכנות הגלומות בהסדרים מסוג זה לקבוצה, לציבור ולמוסד התובענה הייצוגית; ובמטרה מצד אחד לקדם הגשת תובענות ייצוגיות ראויות, ומצד שני למנוע הליכי סרק [...] ואולם לא מדובר באריתמטיקה ואין "נוסחאות בית ספר" לעניין זה. בסופו של יום ההכרעה בנדון מסורה לערכאה הדיונית בהתאם לשיקול דעתה בנסיבות המקרה הקונקרטי [...]". [פסקה 31 לפסקהדין].

26. כב' השופט (כתוארו אז) נ' סולברג קבע באותו עניין מהם שני השיקולים שעלפיהם יכריע בית המשפט באם לאשר מתן טובת הנאה בקשר לבקשת הסתלקות: האחד, קיומה של עילת תביעה לכאורה; השני, התועלת שהניב ההליך לחברי הקבוצה. נקבע כי שני השיקולים הללו יפים לא רק לצורך החלטת בית המשפט בגדרי סעיף 16 לחוק אם לאשר הסתלקות, אלא גם לגבי החלטת בית המשפט אם להורות על תשלום גמול לתובע המייצג וקביעת שכר טרחה לבא"הכוח המייצג.

27. בנוגע לשיעור הגמול ושכר הטרחה נקבע בעניין מרקיט כי יש לשקול אף את השיקולים שנמנו בסעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות, אולם בראשם את השיקולים שנזכרו בסעיף 16(א) לחוק.

28. באשר לתנאי הראשון שנקבע בעניין מרקיט – מעיון בכתבי הטענות שהגישו הצדדים, כמו בעדויות שנשמעו, נראה כי עלה בידי המבקש להצביע על עילת תביעה לכאורה.

באשר לתנאי השני, אכן צמחה תועלת לציבור, שכן המשיבה התחייבה לפעול מכאן ואילך בהתאם לדיון ואף תישא בפיצוי בסכום שנקבע לעיל בגין העבר. בכך הושגה תכלית התובענה והסעד שהתבקש בה וישנה תועלת לחברי הקבוצה ולציבור מהמתווה המוצע, כל זאת תוך חסכון במשאבי עלויות וזמן הכרוכים בהמשך בירור התובענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

29. כאמור, הצדדים לא המליצו על שכר טרחה וגמול וביקשו כי בית המשפט יכריע אף לגביהם לפי שיקול דעתו. בנסיבות שתוארו מעלה, ולאור התועלת לקבוצה – הן מן התשלום שנפסק בגין העבר והן לאור ההסדרה העתידית – אני מורה כי המשיבה תישא בשכר-טרחת בא"כוח המבקש בסכום כולל של 19,994 ₪ (16,944 ₪ בצירוף מע"מ) ובגמול למבקש בסך 4,225 ₪.

אין מקום להורות על איתור מבקש ובא"כוח חלופיים

30. בנוגע לשאלה האם יש לאשר הסתלקות שתביא לסיום ההליך, כעתירת הצדדים כאן, או להורות על החלפת מייצגים בהתאם להוראות סעיף 16(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, נקבע כי החלפה כאמור יש לערוך ב"אותם מקרים שבהם נראה כי יש טעם ותועלת מבחינת הקבוצה בהמשך ניהול ההליך" (עניין מרק'ט, פסקה 23).

31. נוכח המתווה המוסכם בבקשת ההסתלקות, הן לעניין ההסדרה עתידית והן לעניין התשלום לקרן, וכאשר אישור בקשת ההסתלקות שלפניי לא ייצור מעשה ביתדין עבור חברי הקבוצה, מצאתי כי אין הצדקה לפעול להחלפת המבקש ובא"כוחו באחרים וניתן להסתפק בפרסום באמצעות פסק-דין זה, אשר יפורסם בדרכים המקובלות.

להרחבה בעניין אי-פרסומן של בקשות הסתלקות בהתאם לשיקול דעת בית המשפט, ראו למשל: ת"צ (מחוזי מר') 10-04-24356 הר-עוז נ' כלל בריאות חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים, 22.12.2010).

אגרה

32. לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה, ולאור האמור בתקנה 7א(א) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 (להלן: "תקנות האגרות"), אני מורה כי המשיבה תשיב למבקשת את חלקה הראשון של האגרה בסך 3,372 ₪, כמפורט בסיפא לפסק-הדין.

33. כעת אדון בבקשת הצדדים לפטור מחלקה השני של האגרה.

34. עניינה של האגרה בהליך תובענה ייצוגית שאינה נגד רשות הוסדר בתקנה 7א(א) לתקנות האגרות הקובעת כך:

"בתובענה ייצוגית שאינה נגד רשות לפי פרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשולם אגרה לפי פרט 4א או 11א בתוספת, לפי העניין, בשני שיעורים, כמפורט להלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

(1) עם הגשת הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, ישלם המבקש את הסכום הנקוב בפרט 4ב או 11ב בתוספת, לפי העניין (להלן – חלקה הראשון של האגרה);

(2) ניתן פסק דין הדוחה את התובענה, ישלם המבקש את יתרת סכום האגרה (להלן – חלקה השני של האגרה);

(3) ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו;

(4) ניתן פסק דין המאשר הסדר הסתלקות לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות ישלם המבקש את חלקה השני של האגרה; על אף האמור רשאי בית המשפט –

(א) להורות כי המשיב ישלם את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד;

(ב) לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו. אם כן, בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור מתשלום "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

35. אציין תחילה כי הפסיקה קובעת כי ככלל בית המשפט נעדר שיקול דעת בכל הנוגע לתשלום אגרה. ראו למשל בדברי כב' השופט (כתוארו אז) י' עמית ברע"א 3640/15 Bio-Engineering Project נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי לממשלה (פורסם במאגרים, 12.10.2015):

"[...] ענייני אגרה והשבת אגרה, הינם עניינים טכניים שהוסדרו על ידי מחוקק המשנה באופן ברור על מנת ליצור וודאות אצל הצדדים. המקרים בהם זכאי בעל דין להשבת אגרה הם בגדר רשימה סגורה, ולמעט מקרים שבהם צוין במפורש, עניינים אלו אינם נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

36. אם כן, בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור מתשלום "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

37. אכן ניתנו החלטות לפטור מחלקה השני של האגרה מהטעם שההליך נסתיים בשלב מוקדם יחסית. ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 30712-11-19 סויסה נ' בלו משקאות ישראל בע"מ (פורסם במאגרים, 31.12.2019); ת"צ (מחוזי ת"א) 23807-04-22 אור נ' פרימיום – חברה לדברי מתיקה ולמסחר בע"מ (פורסם במאגרים, 29.5.2023).

מנגד, נקבע לא פעם כי עצם ההגעה להסדר פשרה בשלב מוקדם יחסית של ההליך לא מהווה "טעם מיוחד". ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 53434-05-20 בוסקילא נ' הוצאת עיתון ישראל היום בע"מ (פורסם במאגרים, 13.4.2022); ת"צ (מחוזי ת"א) 4601-09-18 שלו נ' פלאפון תקשורת בע"מ (פורסם במאגרים, 3.2.2021); ת"צ (מחוזי ת"א) 31331-03-20 דלה נ' שוק העיר (ט.ע.מ.ס) בע"מ (פורסם במאגרים, 18.5.2023); ת"צ (מחוזי ת"א) 66090-05-18 שיר נ' י.ד. אריאל השקעות בע"מ (פורסם במאגרים, 21.11.2018); ת"צ (מחוזי ת"א) 22315-07-19 פינקלשטיין נ' שופרסל בע"מ, פסקאות 54-58 (פורסם במאגרים, 20.12.2020).

בין הטעמים המיוחדים שהועלו בפסקידין אלה ואחרים למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה הועלו הטעמים הבאים: קיימת שאלה פרשנית שבאה לראשונה לפתחו של בית המשפט במסגרת ההליך; היות המשיבה גוף ציבור שמצבו הכלכלי אינו איתן (ולכן חיוב בתשלום אגרה יפגע באופן עקיף בציבור) וטעמים דומים אשר המשותף להם הוא, כלשון החוק, היותם "מיוחדים".

38. בעניין שלפניי סברתי כי אין מקום לקבל את הבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה. כך, כאשר אין מדובר בהליך חדש במיוחד, בקשת ההסתלקות הוגשה לאחר שהוגשו כל כתבי הטענות ובמסגרת ההליך התקיים דיון קדם משפט וכן דיון לשמיעת העדים בבקשת האישור, וממילא לא הוצג טעם מיוחד המצדיק את קבלת הבקשה.

39. כעת נותר לדון בשאלה מי מהצדדים יישא בתשלום בגין חלקה השני של האגרה, אשר כאמור בקשת ההסתלקות שותקת לגביה.

40. לשאלת בית המשפט, המבקש טען כי הייתה הסכמה כי המשיבה תישא בחלקה השני של האגרה וכי ככל שהיא מבקשת לחזור בה מן ההסכמה, הוא יבקש לחזור בו מבקשת ההסתלקות. המשיבה הכחישה את הדברים, אך הותירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט. אציין, כי אינני משוכנע כי המבקש רשאי לחזור בו מבקשת ההסתלקות שהוא עצמו הגיש בנסיבות המתוארות, וככל שכן באילו תנאים, אך מכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

מקום לאור התוצאה אליה הגעתי בסוגיית האגרה, מצאתי כי ניתן להותיר את ההכרעה בשאלה האמורה לעת מצוא.

41. מהוראות תקנה 7א(א)(4) לתקנות האגרות שהובאו לעיל, עולה כי כאשר ניתן פסק דין המאשר בקשת הסתלקות לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, הכלל הוא כי המבקש נדרש להשלים את תשלום חלקה השני של האגרה (ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 28249-12-19 קנלי נ' ישראל, פסקה 21 (פורסם במאגרים, 10.6.2021); ת"צ (מחוזי ת"א) 9961-09-18 חסון נ' גינדי ישראל 2010 בע"מ (פורסם במאגרים, 31.8.2020).

תקנת המשנה האמורה קובעת כי בית המשפט רשאי להורות כי המשיבה תשלם את חלקה השני של האגרה, אך המדובר בחריג ולא בכלל. המדובר אפוא בסמכות שבשיקול דעת המסורה לבית המשפט (לעניין האופן שבו יש לפרש את התקנה, ראו והשוו: ע"א 3634/20 מנורה מבטחים ביטוח בע"מ נ' קידישמן, פסקה 65 (פורסם במאגרים, 26.7.2022)).

42. המחוקק לא קבע באילו מקרים יש לחרוג מן הכלל ולהטיל על המשיבה לשלם את חלקה השני של האגרה. נראה כי על בית המשפט לבחון את רכיבי ההסדר המוסכם (לרבות התועלת לקבוצה והגמול ושכר-הטרחה שאישר בית המשפט) ואת סיכוייה של בקשת האישור להתקבל אלמלא הוגשה בקשת ההסתלקות (ראו בדומה: ת"צ (שלום ת"א) 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ (פורסם במאגרים, 21.10.2025)). לאחר שבחנתי את הפרמטרים האמורים מעלה, מצאתי מקום להורות כי המשיבה תישא בתשלום חלקה השני של האגרה.

סוף דבר

אני מורה אפוא כלדקמן:

א. בקשת המבקש להסתלק מן הבקשה לאישור תובענה כייצוגית מתקבלת. הבקשה לאישור כנגד המשיבה נמחקת והתובענה האישית של המבקש נגד המשיבה נדחת.

ב. בנסיבות העניין לא מצאתי מקום להורות על איתור מייצגים חילופיים כאמור בסעיף 16(ד)(1) לחוק.

ג. ניתן בזה תוקף של פסק דין להתחייבויותיה של המשיבה לפעול בעתיד בהתאם לאמור בבקשת ההסתלקות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 20805-10-24 בן דוד נ' סטייל - ניהול והפעלת מועדוני לקוחות שווק, מסחר ופר ואח'

ד. המשיבה תודיע תוך 30 יום מהיום כי פעלה בהתאם להתחייבויותיה בבקשת ההסתלקות וכן תגיש עד המועד האמור אישור מטעם הקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד על כך שהמשיבה העבירה אליה סך של 96,224 ₪.

ה. המשיבה תישא בשכר-טרכת באי-כוח המבקש בסכום כולל של 19,994 ₪ (כולל מע"מ). בנוסף, המשיבה תישא בגמול למבקש בסך 4,225 ₪ וכן תשיב לו סך של 3,372 ₪ ששילם בעבור חלקה הראשון של האגרה, הכל תוך 30 יום מהיום.

ו. המשיבה תישא בתשלום חלקה השני של האגרה. **המזכירות תפיק שובר מתאים.**

המזכירות תמציא את פסק-הדין לבאי-כוח הצדדים ולמנהל בתי המשפט לצורך רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

תז"פ ביום 12.4.2026.

ניתנה היום, בט"ז אדר תשפ"ו, 05 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

ערן טאוסיוג, שופט

